

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVI.

ZATURDAG den 23sten AUGUSTUS, 1828.

N. 34

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

UITVINDINGEN IN DE LAATSTE TIJDEN.

Lithographi of steendruk.

Beÿeren heeft de eer van deze nuttige uitvinding, welke thans het drukken op koperen platen in schoonheid nabÿ komt en deze wegens min kostbaarheid en gemakkelÿkheid veel vooruit heeft.

De steenplaat wordt van een kalksteen, welke in Beÿeren gevonden wordt, gemaakt, en heeft deze voorragten boven koperen platen. Zÿ is minder kostbaar en duurt langer: eene koperen plaat is niet meer bruikbaar, wanneer men met het graveren een fout begaat, terwijl eene steenplaat menigmaal veranderd en vermaakt kan worden; en eene koperen plaat wordt met den tyd grof en vergaat door het invreeten van de druk inkt, terwijl de inkt geen invloed heeft op de steenplaat en deze zeer lang duurt. Zÿ is gemakkelÿker wegens het graveren: eene steenplaat na met een dun vernis besmeerd te zÿn, wordt met eene ligte hand schielÿk gegraveerd, terwijl men tyd en eene sterke hand noodig heeft om in eene koperen plaat letters en figuren te snyden.

Deze gelyk alle andere uitvindingen is aanvankelÿk zeer onvolkomen geweest, doch thans nadert zÿ naar hare volkomenheid. Men is reeds zoo ver gekomen dat er teuren opgedrukt worden.

De meeste platen in onderscheidene werken in Duitschland, worden thans wegens de goedkope drak van steendruk vervaardigd.

De wijze om op glas te schrijven.

Om op glas te schrijven heeft men tot deze laatste uitvinding zich van de diamant bediend; hetgeen niet zeer gemakkelÿk was en met gevaar gepaard ging van het glas door te snyden of te doen schilferen. Ook is het met het diamant geschrevene niet zoo schoon en glad als hetgeen geschreven op de wijze, uitgevonden door den scheikundige Scheele.

Deze geleerde heeft na lang streven en mislukte pogingen eindelÿk gevonden dat eene soort van lucht, welke men gaz fluorique noemt, dezelve uitwerking op het glas heeft als sterkwater op linnen, namelÿk dat deze luchtsoort het glas weg vreet. Om in het glas met de genoemde gaz fluorique te schrijven, bedekt men hetzelfde met eene soort van vernis en maakt daarop de karakters en figuren, welke men wil dat in het glas moeten verschÿnen, en dan houdt men het glas over eene uitdamping van gaz fluorique. Overal waar geschreven is en het glas bloot staat, wordt door het gaz ingebeten, terwijl het gaz geen invloed op het vernis heeft. Op deze wijze graveert men thans etiquettes op bottels en schalen voor thermometers, &c.

Bÿ het overlÿden van den uitvinder, heeft de Akademie der wetenschappen te Parÿs een monument doen oprigten ter zÿner eere. Men heeft een groot spiegel glas in de zaal der Akademie opgehangen, waarin door het gaz fluorique gegraveerd is, verbeeldende de scheikunde weenende bÿ het graf van den uitvinder, welks graf omschaduwd wordt door treurwilgen.

Het Glas verwen.

De ouden zoo als bekend is, hebben deze kunst tot eenen hoogen graad van volkomenheid gebragt doch welke in de latere tyden benevens vele anderen verloren is gegaan.

Het glas verwen door ouden geschiedde

niet op eene oppervlakkige wijze gelyk men in de latere tyden gedaan heeft; maar het drong door de perien van het glas heen en werd met hetzelfde als het ware een ligchaam; het vereenigde zich met hetzelfde dat het onuitwischbaar wordt, daarentegen dat door water het geschilderde der latere tyden kan afgewischt worden; het verdoofde noch verduisterde het glas geenzins; en het gaf die hoedanigheid aan het glas, dat hetzelfde nimmer door de lucht of het weder beslagen werd. In latere tyden bestond het glas schilderen slechts door er een vernis op te leggen, dat gemakkelÿk uitgewischt kan worden. Deze kunst is onlangs weder op eene toevallige wijze gevonden geworden. Een schilder te Nÿmingen kocht van een' Jood een oud handschrift over de kunst van verwen te maken; onder deze artikelen vond hÿ toevallig eene beschryving hoedanig op het glas, op de wijze der ouden, geschilderd werd. Hÿ stelde dadelÿk de voorschriften in proef en het gelukte hem aanvankelÿk met twee kouleuren te treffen: met graauw en geel. Hÿ zette zÿne proeven voort met de andere kouleuren doch allen mislukten hem; hÿ werd echter niet moedeloos en na een taai geduld en vele proeven is hÿ trapsgewÿze meester van de kunst geworden, om met alle soorten van verwen op het glas te schilderen.

Onze koning die zich steeds beÿvert de kunsten en wetenschappen in zÿn land te doen bloeyen, heeft den schilder eene belooning toegedacht en hem gebezigd om het Paleis te schilderen, met onderwerpen uit de Vaderlandsche geschiedenis, betreffende het doorluchtig Huis van Oranje; en onder anderen heeft de schilder den slag van Nieuwpoort meesterlÿk uitgevoerd, welk schilderstuk door kenners als zeer volkomen beroemd wordt en komt nabÿ de schilderstukken der ouden welke in de kerk te Gouda nog aanwezig zÿn.

Het glas verwen in de latere tyden heeft men ook nimmer tot die volkomenheid kunnen brengen, tot dewelke men die kunst der ouden thans gebragt heeft. Hiervan levert het koninglyke paleis te Berlÿn een levendig bewÿs op. Men is hierin zeer slecht geslaagd en die schilderstukken hebben vele onvolkomenheden.

Linnen geweeft van den Asbestre of Amiant steen.

Deze kunst heeft mede het lot ervaren van voor latere tyden verloren te gaan; en men kon dezelve in die tyden niet verder brengen dan om gemeen grof linnen te maken hetwelk zeer onvolkomen was. De ouden hebben dezelve echter tot eene hooge volmaaktheid gebragt, tot dewelke zÿ thans verder met rasse schreden nadert.

De Asbestre of Amiant steen bestaat uit eene vezelachtige zelfstandigheid en is in de vroegste tyden gebezigd geworden om kleedingen te maken voor de lÿken van vorsten en koningen welke verbrand moesten worden en daarin de asche ongemengd te vergaderen. Men maakte een sÿn linnen der vezels van genoemden steen, hetwelk gewoven werd met katoen of andere soort garen. Het aldus gemaakte linnen is bestand tegen het sterkste vuur; alleen het katoen garen, waarmede het samen met de Amiant vezels gewoven is, verteerd in het vuur; en vuil of besmet wordende, kan men hetzelfde in het vuur, deszelfs vorig schoon en witheid doen verkrÿgen. Keizer Karel V. had een tafelkleed van zoodanig een Asbestre linnen, hetwelk een meesterstuk was. Dadelÿk heeft men in onzen tyd, in Ita-

lie, deze kunst in hare vorige volkomenheid zoeken te brengen. Thans is men in dat land zoo ver er mede gevorderd, dat men van den Asbestre of Amiant steen een schoon linnen, flaaÿe kanten en sÿn papier kan maken, welken echter zeer kostbaar en zeldzaam zÿn, en alleen in kabinetten of museums als zeldzaamheden bewaard worden.

Vuurballen.

Men weet welk middel men in tyden van oorlog bezigt om in de donkerheid van den nacht de belegeraars gadeslaan. Tot dat einde bediende men zich van een mengsel brandbare stoffen, hetwelk uit een geschut afgeschoten wordt en een zeer helder licht voor een oogenblik over de omstreken verspreidt, waardoor men kan ontdekken of de vÿanden in de nabÿheid batterÿen opwerpen, en hen door het vuur van de belegerde plaats, in hun werken hinderen. In het laatste beleg van Puerto Cavallo door Paez heeft het garnizoen, door de Engelschen geleerd, zich van dit middel gediend. Dit licht is echter van zeer korten duur.

Onlangs heeft men eene andere soort van verlichting uitgevonden, welke op zÿn minst vyf minuten lang duurt, bestaande uit eene holle kogel of bombe. Dezelve gevuld zÿnde met een mengsel van brandbare stoffen wordt uit eene bombketel loodrecht opgeschoten en de hoogte van hare volle kracht bereikt hebbende, laat zÿ zich los van eene parachute en blyft aan dezelve door eenen ketting hangen. Zÿ wordt in haren val naar den grond tegen gehouden door deze parachute welke zich uitspreidt en veroorzaakt dat zÿ langzaam vallende, haar licht langen tyd over de omstreken kan verspreiden. Deze vuurballen of fusees à ballon ou balles à feu, zÿn niet alleen voor belegerde plaatsen diechtig, maar kunnen ook met nut gebruik worden aanhoud van oorlogschepen, om bÿ nacht jacht te maken en de vyandelyke schepen te ontdekken.

Nieuw uitgevonden dampbad in eene zak.

In de hospitalen in Engeland gebruykt men thans, ter genezing van huidziekte dampbaden. Tot dat einde wordt de lÿder tot om den hal- in eene zak toegenaaid, welke zak te voren damp digt door gom, was of anderzins gemaakt wordt; dan laat men door middel van eene buis of pÿp de damp van op water getrokken kruiden in de zak, zoodanig dat dezelve als eene luchtbal opzwelt. De lÿder blyft een geruimen tyd, in de zak meer of min, naar gelang dat de geneesheer zulks goed vindt.

Nieuwe manier om brand gemakkelÿk te blusschen.

In het koninglyke arsenaal te Woolwich en andere plaatsen in Engeland, heeft men een nieuw werktuig gemaakt om den brand, bÿ geval van ongeluk, spoedig en gemakkelÿk te kunnen blusschen. Tot dat einde heeft men eene groote kegelvormige lange buis boven in het arsenaal geplaatst, welke zich van de eene gevel tot den anderen uitstrekt, en voorzien is van een aantal gaatjes om het water door te laten. Ingeval van brand wordt de buis met water gevuld en verkrÿgt door de zwaarte eene ronddraayende beweging. Het water wordt door de gaatjes van alle kanten als een zachte regen over het gebouw op eene regelmatige en aanhoudende wijze verspreid.

De Waterpers.

Het is den natuurkundigen bekend hoe

weinig gewigts waters er noodig is, om eene verbazende zwaarte te weeg te brengen; byb. dat men door een hoeveelheit van duizend ponden waters eene drukking van honderd duizend ponden kan te weeg brengen. Volgens dit grondbeginsel heeft een werktuigkundige in Engeland een waterpers uitgevonden, welke zeer gemaklyk overal kan gevoerd worden. Men gebruikt thans dit werktuig in meest alle linnen, lakens en papier fabrieken, het wordt ook gebezigd om olie te persen, en om alle goederen, welke naar buitenslands moeten vervoerd worden in te pakken. Een pak hooi, kan door hetzelfde zoodanig ingedrukt worden, dat dezelve zoo hard wordt als een vast ligchaam. Om kanonnen te boren bezigt men dit werktuig met groot gemak; en de beer op het kanon geplaatst en door de waterpers met eene ongelooflyke zwaarte gedrukt wordende, wordt door een stoom machine in werking gebragt. Ook bedient men zich van de waterpers om het bnskuid meerder in een te drukken, dat tot kleiner omvang gebragt zynde, veel sterker werking heeft.

Eene manier om vruchten lang goed te bewaren.

In Frankryk, op verscheidene plaatsen vindt men bronnen waarin de kalk koolzuurstof (Chaux Carbonatée) opgelost is. In deze bronnen worden vruchten, als druiven, peren enz., welke men conserveren wil, gedoopt of gedompeld; deze indompeling eenige malen herhaald zynde, verstrygen de vruchten eene korst om zich, waardoor alle lucht afgehouden wordt; en wanneer men nu die vruchten gebruiken wil, dan behoeft men slechts, dat omkleedsel van de kalk koolzuurstof met zuiver water afte wasschen.

De vruchten blijven, dus bewaard wordende, derzelve groene kleur behouden en verliezen niets aan de goede smaak.

Curaçao den 22sten Augustus 1824.

VAN wege den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-intérim dezer Kolonie, wordt hierby bekend gemaakt dat er op aanstaanden Zondag den 24sten dezer, zynde de Geboorte dag van Zyne Majesteit onzen zeer geliefden en geëerbiedigten Koning, audientie door den Hoog Ed. Gestr. Heer Directeur voormeld, zal verleend worden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam, na het affloopen der Parade van de Gewapende magt, dewelke zal gehouden worden des voormiddags te half twaalf ure.

W. PRINCE, Sec.

NOTIFICATIE.

WORDT nnts deze ter kennis van een ieder daarby belang hebbende gebragt, dat op den 19den Mei ll. een Brik, in eene zeer slechte toestand op de ree van het onderhoorig eiland Saba zonder ankers oftouwen is aangekomen, aan boord hebbende drie man, één welker zich als schipper heeft aangegeven. Dit vaartuig op het van den Vice Commandeur in bezit genomen zynde, heeft de zich voorgevende schipper (met een der manschappen) de eerste gelegenheid te baat genomen 's nachts in een cano clandestinlyk het eiland te verlaten.

Dat dit vaartuig vervolgens naar dit eiland overgevoerd zynde, uit het eenigst aanboord gevonden document in verband gebragt met de getuigenis der overblyvende matroos, (zich noemende Julien Binezé,) is gebleken, dat hetzelfde op de ree van het eiland Danobon op de kust van Afrika met Colombianische zee papieren voorzien, waarby de brik genoemd werd de *Amarillo*, is genomen geworden door de Spaansche Kapitein *La Hermosa Dolerita* gekommandeerd door P. Blanco, hebbende hy Binezé overigens verklaard, dat vaartuig zich soms ook van de Fransche viag bediende, by welke gelegenheid het de *Maria* genoemd werd.

- Voorts, dat aan boord van gemelde brik is gevonden.
- Een party Ryst in tiercen en vaten.
- Eenige tonnetjes Boter, en
- Een party hand en voet Boeyen

en dat, niemand de gemelde brik, binnen de door den Raad van Justitie dezes eilands geprefigeerde tyd gereklameerd hebbende, dezelve ingevolge besluit van welgem. Raad by Publike Veiling is verkocht geworden, voor Rekening van wien het zoude mogen aangaan.

Wordende alle de genen welke eenig regt van eigendom op den gem. bodem, of de aanboord geweest zynde goederen hebben of sustineren te hebben, verzocht en aangemaand hante reklamen met behoortlyke bewyzen gestaafd, binnen den tyd van een Jaaren zes Weken na heden, ter Secretary alhier inteleveren, op poene van zich vervallen te zien verklaren van alle regt van aanspraak op het zetto provincie van ditwerf gem. brik en goederen, waarover als dan zal worden gedesponeerd zoo als bevonden zal worden te behooren.

De Commandeur der eilanden St. Eustatius en Saba, het Regt der Hooge overheid waarnemende,

(get.) VAN RADERS.

St. Eustatius den 21sten Juny 1823.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 22sten Augustus 1823.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 17 Onoen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op poene als by publicatie van den 16den Maart 1821 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelfde,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

De ondergeteekende zich beladen vindende met een aantal Eigendommen, en begerig zynde, zoo mogelijk op eene voordeelige wyze daarvan te ontdoen, adverteert en offereert mitz deze uit de hand te verkoopen, op zoodanige conditie als de applicanten by hem zullen kunnen vernemen, de navolgende Vaste Effecten, te weten:

Een Huis gelegen in de Heere Straat en Waterkant, No. 4, Wyk 1.	
Een do. " " " " " " " 37, " do.	
Een do. " " " " " " " 43, " do.	
Een do. " " " Kouken Straat, " 53, " do.	
Een do. " " " Breede Straat, " 115, " 2.	
Een do. " " " " " " " 113, " do.	
Een do. " " " " " " " 73, " do.	

Eene Plantage gelegen in de O. D. 3de Distrikt, genaamd Rykenberg, (alias Schiwet).
Eene Plantage gelegen in de M. D. 2de Distrikt, genaamd Wel te Vrede, (alias Klein Piscadera).

Verdere maakt by bekend dat indien hy in het verkoop van de hand van bovengemelde Effecten, vóór den 15den September aanstaande, niet mogte slagen, by dezelve als dan by Publike Opveiling zal doen verkoopen; en zal hy het Huis in de Heere Straat, Wyk 1, No. 4, hetwelk zich uitstrekt tot aan de Waterkant, des verkiezende, ter geryf van opdoende koopers in twee gedeelten kunnen verkoopen.

JEOSUAH DE SOLA.

TE KOOP.

 Een Huis, staande en gelegen in de Willemstad, in de Heere Straat No. 17, die daaring gaand hebben vervoegen zich by

M. DE MEY SCHOTBORGH.

Den 22sten Augustus 1823.

TE HUUR.

 Een Huis gelegen op Scharlo, No. 17, met buiten Huizen, Regenbak, &c. toebehoorende aan Mevrouw Dewed. Wm. Lee. Te bevragen op het Drukkery Kantoor.

Den 22sten Augustus 1823.

AVISO.

EL abajo firmado SAMUEL LYON del Comercio, de esta Isla de Curaçao, quien en fecha 13 de Abril del año 1826, otorgó su poder amplio y general a su hermano PHELIPPE LYON en Puerto Cabello, previene y advierte al publico y mayormente a todos aquellos que tienen Cuentas pendientes con el, que no solamente retiró aquel poder en varias ocasiones, pero por carta en fecha 20 de Febrero 1828, le hizo manifestar al dicho su apoderado en Londres, la plena anulacion y revocacion del dicho poder, y que por lo consiguiente todos pagamientos ó liquidaciones de Cuentas hechas con el dicho PHELIPPE LYON, en virtud de aquel poder desde la fecha arriba mencionado de su formal revocacion, seran considerados y tenidos como nulo y de ningun valor ni efecto.

SAMUEL LYON.

Curaçao fecha 1º de Agosto 1828.

CURACAO.

- Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.*
- INGEKLAARD—AUGUSTUS.**
 - 20. galjoet Louisa Margarita, Möller, Maracaybo
 - 21. bark Drie Gebroeders, Flemming, Aruba
 - 22. golet Neptuneus, Haste, St. Thomas
 - UITGEKLAARD—AUGUSTUS.**
 - 16. golet Dolorita, Barros,
 - 20. — Happy go Lucky, Broekes,
 - Gysbertha, Debrot,
 - 21. — Del Carmen, Jacobs,

Op Zaterdag den 16den dezer is Z. M.'s brik Coerier, van 13 stukken geschut, gekommandeerd door den kapitein luitenant J. van der Straaten, met eenen overtocht van slechts twee en een halve dag, van St. Eustatius, binnen deze haven aangekomen.

Met de aankomst van de Coerier vernemen wy met leedwezen het overlyden van den Weled. Heer A. H. Guljé te Suriname, hetwelk op den 30sten ll. na eene zeer kortstondige ziekte, plaats had.

Gisteren avond is de Koloniale Pakket van Suriname laatst van St. Eustatius alhier aangekomen. Wy vernemen dat Zyne Excellentie de Commissaris Generaal J. van den Bosch, op den 1sten dezer van Paramaribo naar Nickerie gezeild en op den 3den van deze plaats naar het Moederland vertrokken is.

De oorlog is thans verklaard door de Republiek van Colombia aan die van Peru. De Dictateur heeft op den 3den July dezes jaars eene oproeping gedaan aan het volk van het Zeiden, van welke wy in dit nummer eene vertaling in het Engelsch gegeven hebben. De Dictateur beklagt zich zeer in die oproeping over het trouwloze

en ondankbare gedrag der Peruanen, die zonder redenen te hebben vyandelykheden plegen tegen Bolivia en reeds over de grenzen van die Republiek getrokken zyn.

De veldtocht zal beginnen zoodra Bolivar zich naar het Zuiden zal begeven hebben.

Dit is een gelukkig voorval voor Colombia. Intusschen dat de Colombianen zich met den oorlog tegen de Peruanen onledig houden, kan zy eenig inwendige rust genieten en de eersucht der opperhoofden eene andere strekking nemen.

Met de aankomst van een vaartuig uit St. Thomas, hebben wy drie Londensche dagbladen (the Morning Herald) ontvangen, waarvan de jongste van den 18den Juny; dus hebben wy thans 13 dagen jongere tydingen. Jammer dat wy die kouranten niet in eene geregelde reeks hebben en dus van eenige voorgaande gebeurtenissen geen juiste kennis bezitten, zoo dat wy niet met zekerheid weten wat in Portugal heeft plaats gehad. Een dezer kouranten zegt, dat het berigt uit een Fransch dagblad, als of er te Oporto en te Lissabon bewegingen hadden plaats gehad ten gunste van Don Miguel, niet bevestigd is; dus schynt het dat ook Lissabon zich by het regentschap heeft vervoegd. Maar waar bevindt zich Don Miguel nu?

Kolonel Fabvier met zyn geregeld korps heeft de Grieksche vestingen in de Morea bezet, terwyl de ongeregelde troepen zich naar Attika hebben begeven. Maar nu is de vraag, is de expeditie van Fabvier tegen Seio geslaagd door de citadel in te nemen, of heeft hy dat eiland vruchteloos moeten verlaten?

Het schynt dat de Russen den Donau nog niet zyn overgetrokken en dus is het Russisch bulletin, in een vorig nummer geplaatst, een valsch stuk geweest.

Het berigt in ons vorig nummer geplaatst, als of Frankryk en Engeland den oorlog aan Rusland wilden verklaren, is niet bevestigd; wy vinden geen zweem van zulke vyandelyke gezindheden.

UITTREKSELS UIT ENGELSCH NIEUWSPAPIEREN.

LONDEN, JUNY 16.

(Uit Duitse nieuwspapieren.)

Smjerna, April 26—Seden dat de Russische oorlogs verklaring in Griekenland bekend is geworden, denkt men aan niets anders dan van oorlog en overweldiging.— Het traktaat van Londen wordt thans als niets anders beschouwd dan een slecht stuk papier; de eersucht van het volk is opgewekt en eischt iets anders; het volk zoekt vergrooting en verovering, zelfs de bedaarste onder hen zoude niet te vreden zyn met de in het memoriaal van het gouvernement bepaalde grensscheidingen.

Het korps troepen, hetwelk naar Attika staat te vestrekken, bestaat voornamelyk uit Romelijoten, van welke menschen, de President zeer blyde is, de Morea gezuiverd te zien, welke plaats geheel door hen verwoest wordt.

De broeder van den President, Viano, gaat hem helpen Griekenland in order te brengen; men zegt dat hy zich uitsluitelyk zal bezig houden met de regterlyke magt.

Fabvier die zyn ontslag verzocht en gaarne gezien had denzelfen te bekomen, is niet in staat geweest het bezoek te wederstaan, hetwelk de President aan hem te Methena gedaan heeft; hy gaat naar Napoli met een gedeelte van het geregelde korps om aan het gouvernement het bezit van dien belangryken post te verzekeren.— De rest van zyne troepen blijft de Acro-Corinth bezetten.

De tyd van drie maanden, welken door de Porte bepaald is voor het aannemen van den wapenstilstand, zal aanvang nemen op den dag, wanneer de gedeputeerden in het midden van de Morea zullen aangekomen zyn. Zy moeten zonder tyd verlies met de voornamelyke Grieksche opperhoofden onderhandelen en trachten in geregelde byeenkomsten besluiten te erlangen, welke overeenkomstig zyn aan de gronden gelegd door het Turksche gouvernement.

De President Capo d'Istrias, zoodra hy van deze zending, welke toevertrouwd is aan de Grieksche Aartsbisdommen, berigt werd, drukte zich in deze bewoordingen uit:

Laat hen komen; de voorgestelde ge-

prematie (dat is van de Turken) heeft niets in zich om ons te verontrusten, en wij zullen gereed zijn die opofferingen te doen om datgene te verkrijgen, wat waarschyndelyk het staatkundige en burgerlyke bestaan van Griekenland zoude mogen bevestigen."

Men heeft reeds tyding dat de gedeputeerden in Thessalie zijn aangekomen en zich bespoeden, om zoo schielijk mogelijk het middenpunt van de Morea te bereiken. Hunne tegenwoordigheid aldaar zal eene schikking te weeg brengen, welke waarschyndelyk door de Porte gereedelyk zal aangenomen worden, zoo die schikking maar slechts de uitkomst is van vrywillige onderhandelingen tusschen haar en de Grieken.

(Uit de Quotidienne.)

Frankfort, Juny 9.—De aandacht van onze staatkundigen is zeer opgewekt door een bericht hetwelk op de beurs in omloop was, nopens onderhandelingen, welke tusschen het kabinet van Weenen en de voornaamste hoven van Italia zouden zijn geopend. Gissingen ten dezen opzichte worden *ad-infinitum* vermenigvuldigd. Men zegt dat geheime genootschappen, welke in verscheidene groote steden van dat schiereiland opgericht zijn, de aandacht der plaatselyke besturen naar zich getrokken hebben; en men vermoedt dat deze genootschappen zeer uitgebreide correspondentie hebben met verscheidene vreemde landen.

Kabinet's Couriers gaan zeer dikwyls door deze stad, byzonderlyk sedert den Isten van deze maand. Er wordt veel gesproken van zeer gewigtige mededeelingen, welke onmiddelyk en zonder de tusschenkomst van Ministers, hebben plaats gehad, tusschen twee der magtigste souvereinen in Europa. Men beweert dat deze mededeelingen betrekking hebben tot den toestand van Italië en inzonderheid tot het protectoraat van Piedmont, waarvan, onlangs, in eenige Fransche nieuwspapieren is gewaagd geworden.

Brieven van Semlin melden, dat menschen die onlangs, regstreeks van Konstantinopelen aangekomen zijn, berigten dat aldaar een gerucht liep, dat de Reis Effendi aan den keizerlyken Internuntius Baron Ottenfels eene nota had toegezonden betreffende eene offensieve en defensieve alliantie tusschen Turkyen en Oostenryk, door middel van waarborg, tot welk einde, deze laatste mogendheid Servien door hare troepen mag bezetten.

Tiflis (in Georgia), 27sten April.—Het grootste gedeelte der troepen van het leger van Mount Caucasus trekt steeds op naar de Pachalicks van Erzerum en Alkasiske. Eene sterke afdeeling bestaande uit voetvolk, Dragonders en Kozakken onder het bevel van Luitenant Generaal Krasowsky moet reeds zeer nabij het Turksche grondgebied zijn. Deze troepen hebben zeer geleden wegens den slechten weg en de aanboudende regens; inzonderheid heeft de ruitery vele paarden verloren.

Er liepen zeer vreemde geruchten alhier. Men verhaalde dat er Agenten onder soldy der Turken, in verscheidene streken van Mount Caucasus verschenen waren, ten einde de inwoners in opstand opteruyen; namelijk de Schetschenesen, Ingouschenesen, Abasenesen en anderen. Men beweerde zelfs, dat sommige kleine vaartuigen onder de Turksche vlag bespeurd zijn geworden, aan de kusten van de Zwarte Zee, welke heimelyk eenige Agenten aan de wal gezet hebben. By al deze berigten wordt nog gevoegd, dat nopens de bewegingen der Persen aan gene zyde der Araxes.

De Courier de Smyrna van den 3den Mei meldt dat er onlangs tydingen ontvangen zijn, welke behelzen dat de Persen, Eriwan hernomen hebben en weder tegen Tiflis optrekken. Dit bericht vereischt bevestiging; doch het is zeer opmerkingswaardig dat het nieuwsblad van Smyrna alles bevestigt, wat onze correspondent te Tiflis ons schryft.

Wij beschouwen dat bericht als zeer twyfelachtig, maar het is niet minder waar, dat verscheidene couriers zijn van deze plaats (Tiflis) gezonden geworden met depechen aan de Aid-de-Camp Generaal Paskewits, wien zy op weg zullen ontmoeten. Men heeft opgemerkt dat het Armenische Landweer, welks vorming gelast werd by eene ukase gedurende den oorlog tegen de Persen en hetwelk afbedaukt moest worden op

het oogenblik dat de vrede met het hof van Teheran zoude gesloten zijn, blyft steeds op den voet van oorlog onder het bevel van Generaal Sipagin, den militair-gouverneur van Georgia. Zelfs is verhaald geworden dat er met dat Landweer een sterk detachement zoude gevormd worden om naar de rivier Araxes te doen optrekken.

(Uit de Constitutionnel.)

Trieste, Mei 27.—De pest is uitgebroken in Spizzia en Hydra. Zy schynt in die plaatsen te zijn gebragt geworden van Modon door Grieksche gevangenen, welke onlangs in vryheid gesteld zijn.

De schepen der drie verbondene mogendheden welke bestemd zijn tot de blokkade van Messina hebben eene met Grieksche slaven geladene Egyptische korvet aangehouden, welke van Modon naar Alexandrie bestemd was. De verbondene admiraals hebben hiervan bericht bekomen.

(Uit de Journal des Debats)

Parys, Juny 13.—De ontuiming door Fransche troepen van S u d'Urgel en Cadix is bepaaldelyk overeen gekomen. Dit verdrag is de uitslag geweest van eene byeenkomst tusschen den Afgezant van Frankryk, Graaf St. Priest en Zyne Kristelyke Majesteit, welke te Saragossa plaats had.

Brieven uit Marseille van den 5den Juny melden hetgeen volgt: "De twee en dertig transportschepen, welke naar Toulon zouden vertrekken, hebben contraorders ontvangen en hebben de mond en krygsbehoefsten waarmede zy geladen waren, ontlust. Twaalf dezer schepen zullen morgen naar Toulon vertrekken, geconvoyeerd door de brik Ruse; en daar de paarden stallen welke gemaakt worden klaar zijn, zullen de schepen vertrekken onder het konvooi van de brikken Le Curieux, La Fauvete en Philomele, welke thans in de haven zijn. Men is nog van gedachte dat de expeditie voor de Morea bestemd is. De vier regimenten voetvolk hebben muilezels tot vervoer van goederen. Zy zijn op den Isten dezer maand in oogenblik genomen geworden."

(Met de post van Vlaanderen.)

Trieste, Mei 27.—Naar luid van commerciële brieven uit Corfu is Ibrahim Pacha in den dringendsten toestand in de Morea; en heeft een boodschapper naar Alexandrie gezonden om zynen vader met de moeyelykheden waarmede hy te worstelen heeft, bekend te maken; hetgeen hem het behouden van de Morea zeer bezwaarlyk maakt. Men zegt dat zyne schatkisten ledig zijn, aangezien de strikte blokkade door de Europische eskaders hem verhindert allen bystand van geld, krygsbehoefsten, levensmiddelen of troepen te ontvangen.—Te Corfu geloofde men stellig dat Ibrahim Pacha, in het begin der maand Juny Morea zoude verlaten en naar Alexandrie terug keeren.

Konstantinopel, Mei 19.—De Russische oorlogsverklaring en den brief van Graaf Nesselrode aan den Groot Vizier zijn op den 12den ontvangen, waarop den volgenden morgen eene groote raadsvergadering by den Musti is gehouden geworden, waarby al de Ministers en de voorname Ulema's tegenwoordig geweest zijn; het is eenstemmig besloten om geweld met geweld tegen te gaan, het laatste druppel bloed te verspillen ter behoudenis van de onschendbaarheid en onafhankelykheid van het rijk. Geen acht is geslagen geworden op het aanbod, bevat in den brief van den Russischen Minister, om Turksche onderhandelaars naar het Russische hoofdkwartier te zenden, zonder echter de krygsverrigtingen der Russen opteschorten. Er zijn onverwylt tartaren naar alle rigtingen afgezonden aan de Pachas en Ayans van de provincien met bevelen om al de beschikbare geregelde troepen en militia by een te brengen en dezelve tegen den vyand te voeren.

Husein Pacha is naar het kamp van Dand Pacha vertrokken van waar hy naar Adrianopel en Schuzila zal gaan. De Pachas in Azia hebben mede orders ontvangen om een' krachtadigen wederstand te bieden tegen de aanvallen van de Russen, tot welk einde de Kordische ruitery ook opgeroepen is. De Zwarte Zee zoude gesloten worden op den dag des ontvangst van de Russische oorlogsverklaring. Geen Turksch manifest is nog verschenen noch

is de standaard des Propheet's opgehezen geworden.

Konstantinopel, Mei 19.—(van een ander correspondent) De uitwerking van het Russische manifest is geweest om de Porte aanleiding te geven tot het oproepen der natie, tot het sluiten van de Zwarte Zee en tot het zenden van Husein Pacha met 40,000 man naar Adrianopel en het uitrusten van verscheidene oorlogschepen; intusschen dat de Europische ambassadeurs nieuwe vertogingen aan de Porte deden om haar te bewegen voldoening aan Rusland te geven, of ten minste om zichzelf onder de bescherming van het traktaat van den 6den July te stellen. De Reis Effendi was doof voor al deze vriendelyke raadgevingen en verklaarde, terwyl by de goede diensten van de Ministers erkende, dat het onmogelyk was aan hunne wenschen toe te geven.

Op den 16den had de Nederlandsche ambassadeur eene audientie by den Reis Effendi, by welke gelegenheid by hem wederom zeer dringend aanaadde om ten minste iets toe te geven aan de bepalingen in het traktaat van den 6den July, aangezien in de tegenwoordige kritieke omstandigheden, dit het eenigste middel was, om de Porte eenig wezenlyke verligting te geven. Hy verzekerde den Reis Effendi dat de wensch van de Porte voor de terugkering van de ambassadeurs naar Konstantinopel zoude als dan onverwylt vervuld worden. De Reis Effendi antwoorde, dat schoon hy in de byeenkomst van den 7den dezer dien wensch geuit had, en de Porte zeer genegen is in goede verstandhouding met de mogendheden te zijn, de godsdienst der Ottomanen hen beletten aan de bepalingen van het traktaat van den 6den July geoorde te geven; dat de Porte niets zal verzuimen om de verbintenissen natekomen, welke zy tevoren op zich genomen had, inzonderheid het traktaat van Akerman; dat zy tot dat einde gedeputeerden naar Servien gezonden en alles gedaan had om zich geen verwylt wegens gebrek aan goede trouw op den hals te halen; maar dat zy zich geen wetten kan laten voorschryven en geweld tegen geweld zoude bieden; dat hy de bevelen van den Sultan had plegtiglyk te verklaren, dat de Porte al haar vermogen zal aanwenden om den aanval der Russen krachtadiglyk te wederstaan; en by voegde de by, dat er zes honderd tartaren, naar alle streken gezonden zijn, om des Sultans bevelen aan de Pachas te brengen, ten einde allen onder wapen te brengen en tegen de Russen op te trekken. Dergelyk antwoord hebben de Heeren Ottenfelds en Canstz ook ontvangen; en deze laatste heeft niet kunnen slagen in zyn verzoek om de Zwarte Zee open te houden.

COLOMBIA.

Simon Bolivar, &c.
To the Columbians of the South.
Fellow Citizens and Soldiers!
The perfidy of the Peruvian government has overleaped all limits, and trampled upon the rights of their neighbours of Bolivia and Colombia—after numerous outrages borne with an heroic patience, we at length find ourselves in the necessity of repelling injustice by force. The Peruvian troops have marched to the very centre of Bolivia, without previous declaration of war and without any inducement for a breach of peace. Such an abominable conduct warns us of what we have to expect from a government, which alike spurns the laws of nations and those of gratitude, and does not even attend to the considerations due to its brethren and allies. It would be going too far if I were to enumerate the crimes of the government of Peru—nor could you hear the recital of them without breaking out in loud cries of vengeance.—It is not my wish to excite your indignation nor open your wounds afresh—I merely invite you to arm yourselves against the wretches who have already violated the soil of our daughter (the Republic of Bolivia) and attempt to profane the bosom of the mother of the heroes.—To arms Columbians of the South—Fly to the frontiers of Peru—and there await the hour of vengeance. My presence among you will be the signal of attack.

SIMON BOLIVAR.
Bogota 3d July 1823.—18th.

FROM ENGLISH PAPERS.

LONDON, JUNE 14.

PARIS, June 10.

Before I proceed to notice the news of the day, I cannot help adverting to the alarming reports which were circulated at the London Exchange on the 7th, and which the *Courier* has taken such pains to contradict. It is now above six weeks ago since I informed you that the French Cabinet had determined to take decisive steps on the subject of Greece, without any regard to the policy of England. It is not notorious that, subsequent to this resolution, a subsidy has been voted, and a Consul-General sent to the Morea with the first instalment—that officers and engineers have proceeded to Greece—and that the fleet of Admiral de Rigny, reinforced by a large squadron, is at this moment blockading the ports of Navarino, Modon, Coron, and other points? Does the *Courier* want any other proof that France is acting entirely for herself? I will furnish it. The expedition from Toulon is on the point of sailing, and no doubt whatever is entertained but that it is destined for the Levant. I again repeat, that, so far from any troops having been sent into the interior, new regiments are marching towards the coast, while the naval preparations are going on with unremitting activity. While this is the policy of France, there seems to be no doubt of Sir Edward Codrington's recall. Although the fact was only announced last night, it is impossible to give an adequate idea of the surprise it has excited. *The Constitutionnel* of this morning says—"The London journals state that the brave Admiral Codrington is to be replaced in the command of the British naval force in the Mediterranean by Admiral Malcolm. Thus one of the first acts of the Wellington Ministry is to remove the intrepid officer who commanded at Navarino. He received the congratulations of France and Russia: he is now struck by the Ministers in whose hands the destinies of his country are placed!" The truth is, whatever may be the opinions entertained as to the event at Navarino, our gallant countryman's conduct on that occasion, rivalled as it did the most heroic acts of his predecessors, has made him an object of universal esteem throughout Europe, and there is no doubt but the regret expressed here will extend to every other country. Besides the dismissal of this meritorious officer, it is confidently reported here that another illustrious personage is about to retire, and thus leave our great national bulwark at the mercy of its old rulers.

It would appear that a change has taken place in the plan of campaign at first decided on by Russia, for a large portion of the troops destined to cross the Danube have been sent towards Servia, no doubt with a view of preparing for, and anticipating, the intentions of Austria. This will account to you for the delay in the arrival of Nicholas at Ismail. He would, of course, not join the army until the moment every thing was arranged for the grand movement. In the mean time, it is said that the Sultan has, all of a sudden, assumed an air of moderation, and is inclined to submit. It would not, therefore, be surprising if negotiations were opened. But, on this subject, pray bear in mind that whatever happens, the Russian armies will go on. The letter of Count Nesselrode to Baron d'Anstatt, Russian Minister at the Germanic Diet, which has appeared in the Paris Papers of this morning, will be read with interest: it is, of course, a repetition of the sentiments of moderation already so often expressed by Russia; but in the midst of these, the indemnity for all expenses incurred is not forgotten—so that, in every case, it is absurd to suppose that the great object of the Russian Cabinet will not be achieved.—Men must be singularly blinded indeed, if they suppose that, after what is now in embryo, Turkey will again raise her head, or be ever considered as a power in Europe.

Although the report of a secret treaty between Austria and the King of Sardinia has been formally contradicted in the *Moniteur*, it is not denied that communications have passed between the parties, and that their object was precisely what I stat-

ed in my last. It now appears that considerable military movements are taking place in Italy. In the event of Prince Metternich being obliged to withdraw many of the Austrian troops, nothing could be more natural than his wishing to secure a few strong points towards the French frontiers, for he cannot be ignorant of the marked jealousy with which the political and commercial influence of Austria is viewed by France, much less of the determination of the people of Italy to avail themselves of the very first opportunity of putting in their claims for liberal institutions.

JUNE 18.

COLOMBIA.

BOGOTA.

"To the Representatives of the People in National Convention.

"Fellow Citizens.—To discover the causes of our decline, it will be sufficient to cast a glance over our history. Colombia, which was able to raise herself into existence, is now feeble and declining. Identified before with the public good, she no longer conceives her duty as the only rule of safety. The same men who, during the struggle, were contented in their poverty, and who did not owe three millions (dollars) to foreigners, have, in order, to maintain peace, had to load themselves with debts shameful in their consequences. Colombia, who, in face of the host of oppressors, breathes only refined honour and virtue, endures with apparent insensibility the national discredit. Colombia, when only thought on painful sacrifices, on eminent services, is now occupied solely with its rights, while it entirely neglects its duties. The nation would have perished if a remnant of public spirit had not impelled it to call for the remedy, and rescued it on the brink of the grave. A horrible peril would alone have made us think on the alteration of the fundamental laws; this peril alone was capable of making itself superior to our devotion to legitimate institutions of our own creation, the principles of which had procured for us the desired emancipation.

I would add nothing to this fatal picture, if the pest I occupy did not compel me to expose to the nation the practical ill-consequence of its laws. I know that I cannot do this without exposing myself to similar interpretations, and that my words will be construed into ambitious ideas; but I, who have not refused to devote to Colombia any existence and reputation, conceive myself bound to make this last sacrifice.

I must confess it; our form of government is essentially defective. Without considering that we are only just entered into political existence, we have allowed ourselves to be hallucinated by aspiring theories superior even to those which the history of all ages has proved to be incompatible with human nature.

Our respective powers are not distributed as required by social order and the good of the citizens. We have made of the legislative the only sovereign body, whereas it should merely be a member of this sovereign. As the climax of error, all the strength has been placed in the will, and all the weakness in the movement and action of the social body.

Let it be observed that our code of laws, already too voluminous, instead of contributing to our felicity, presents obstacles to its progress.

In our endeavours to reach perfection, we adopt, as a basis of representation, a scale as yet unsuited to our capacity. By the prodigal dispensation of this august function, it is become degraded.

The Executive of Colombia is not on an equality with the Legislative; neither is it the head of the judicial power; it is reduced to an impotent instrument of the supreme power.

There being no law of general police, even the shadow of it does not exist.

Security and repose, the chief objects of the wishes of the citizens, being destroyed, it has been impossible for agriculture to maintain itself, even in the deplorable state in which it was before. Its ruin has accelerated that of other kinds of industry, de-

moralised the cottage, and diminished the means of prosperity; all has sunk into the misery of desolation, and in some cantons the citizens have resumed their primitive independence, because, having lost all means of enjoyment, nothing binds them to society, and they are even converted into enemies.

Our army was the model of that of America and the glory of liberty; its obedience to the law, to the Magistrate, and to the General, appeared to belong to the heroic periods of Republican virtue. It covered itself with its arms, for want of uniforms—perishing for want, it subsisted itself on the spoils of the enemy—and, void of ambition, it breathed only love of country.

I would fain not have to notice the indulgence which has been shown to military offences in this eventful period. Every one of our Legislators is sensible of the enormity of this most blameable levity.—What army will be in future worthy to defend our sacred rights, if the consequences of crime are to be the reward of it; and if glory ceases to be the attendant of fidelity, of valour, of obedience?

From the year 1821, when we commenced the reform of our system of Finance, every thing has been experiment; but the last has left us more undeceived than the preceding ones. The want of vigour in the Administration in all and in each of its branches—the general endeavour to elude the payment of the contributions—the notorious dishonesty and neglect on the part of the collectors—The creation of useless employes, their miserable pay, and the very laws themselves, have contributed to destroy the finances.

The army does not receive one half of its pay; and, with the exception of the employe, of the revenue, the rest suffer the greatest misery. Shame stops my pen, and I want the resolution to tell you that the national revenue is bankrupt, and that the Republic is beset with a formidable host of creditors.

In destroying the chaos in which we are involved, it has appeared to me almost superfluous to speak to you of our relations with other nations. Your decisions are about to determine whether the friendly Powers which have recognised us, repenting of the act, will have to expunge our name from among the nations of the world.

Legislators! Great and arduous is the task which the national will has confided to you. Save yourselves from the compromise in which our fellow-citizens have placed you, by saving Colombia. A firm, powerful, and just Government is the cry of the country. Behold her standing on the ruins left by despotism, pale with fear, deploring the loss of 500,000 heroes who have died for her, from whose blood, sowed in her field, her rights arise.

Yes, Legislators! dead and living, sepulchres and ruins call on you for guarantees. And I who now, seated at the hearth of a simple citizen, and mixed with the multitude, resume my voice and my right—I who am the last to call for the object of society—I who have consecrated a religious worship to the country and to liberty, ought not to remain silent at a moment so solemn.

Give us a government under which the laws shall be obeyed, the Magistrate respected, and the people free—a government which shall impede the transgression of the general will and the commands of the people.

Consider, Legislators! that energy in the public force is the safeguard of individual weakness, the menace which deters the unjust man, and the hope of society. Consider that the corruption of the people arises from the indulgence of the tribunals and from the impunity of crime. Observe, that without force there is no virtue, and that without virtue the Republic perishes. Observe, in short, that anarchy destroys liberty, and that union preserves order.

Legislators! In the name of Colombia I entreat, with endless prayers, that, like the Providence whom you represent, you give us—as the arbiters of our destinies for the people, for the army, for the Judge, and for the Magistrate—incorrupt laws.

SIMON BOLIVAR

Bogota, Feb. 29, 1828.